

Eredj csak, – mondta egy barátom, amikor megtudta, hogy kísér?ként dr. Morvai Krisztina egyetemi docens, büntet?jogász, független európai parlamenti képvisel? délvidéki monitorozó körútjára készülök – ha a felvidéki magyarság helyzeténél rosszabbat akarsz megismerni, ott megtalálod!

Bár tudomásom volt a korábban sokszor hallott magyarellenes atrocitásokról, a temerini fiúk meghurcoltatásáról, mégis hittem is, meg nem is az intelmeket, hiszen Martoson a VMSZ vezet?jét?l egészen mást hallottam; megvalósult teljes kör? területi és személyi elv? autonómiát, és számunkra vágyálomként ecsetelt jogokat.

Induláskor, mintegy felkészülésként megkaptuk a mai Szerbia területén hatályos jogszabályokat. Gyönyör? dolgokat olvastam. Például azt, hogy ha a magyarok százalékaránya eléri a 15%-ot, akkor a helyi önkormányzati egységeknél, a közigazgatási és a bírósági eljárásban, vagy a közhatalmi szervek el?tt a nemzeti kisebbség nyelvének és írásának egyenrangú és kötelez? használata. Ugyanakkor „abban a helyi önkormányzati egységben, amelyben a törvény meghozatalának idején a nemzeti kisebbség nyelve hivatalos használatban van, e nyelv hivatalos használatban marad”, vagyis függetlenül a százalékaránytól használni kell.

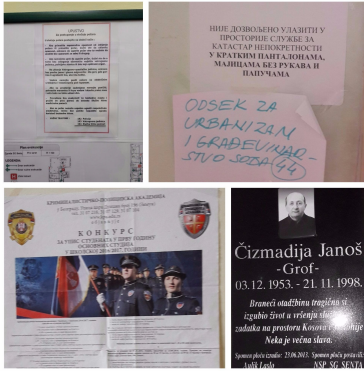
Magyar nyomtatványok, ügyintézők, magyarul kiadott jogszabályok, oktatás, médiatér, nemzeti szimbólumok használata, stb. Ami mégis a legjobban megragadott az volt, hogy „a közszolgálatban való munkaviszony-létesítéskor, beleértve a rend?rséget is, figyelembe kell venni a lakosság nemzeti összetételét, a megfelel? képviseleti arányt és a szerv vagy szolgálati m?ködési területén beszélt nyelv ismeretét”. Magyarán; arányos foglalkoztatás és nyelvismeret.

Óbecsére érve örömmel nyugtáztam a városházán lobogó címeres magyar zászló jelenlétét, melyet a délvidéki magyarság saját nemzeti szimbólumaként határozott meg.

Bent a városházán azonban kezdtem magam otthon érezni. Magyarul beszél? hivatalnokra nem akadtunk, ahogyan magyar nyelv? nyomtatványt sem tudtak rendelkezésünkre bocsátani. Az életment? készülék használatát, vagy a menekülési útvonalakat illetve egyéb veszélyt jelz? vagy tiltást feltüntet? feliratok sem tájékoztattak magyar nyelven.

Kísér?nk tolmácsolásában a titkárságot vezet? hölgyt?l megtudtuk, hogy éppen testületi ülés van. A szerb polgármester mégis talált ránk id?t és lelt maga mellé tolmácsot is. **Mosolyogva ígerte meg minden tapasztalt hiányosság felszámolását.**

Közzétette: Szerkesztő
2017. május 03. szerda, 16:00

Útban a bíróságra a felvidéki keverékpárt óriásplakátjairól ismer?s magyartalanság köszönt rám az „SNS” jelöltjét propagáló VMSz plakátról, imígyen megszólítva: „Aleksandar Vu?i? a mi jelöltünk Szerbia össz lakosának elnöke lesz”.

Magyar nyomtatványokat, arányos foglalkoztatást, nyelvismeretet, csupán nyomokban találtunk Óbecsén, Zentán, Szabadkán; bíróságon, ügyészségen, a földhivatalban és a rend?rségen is.

Címeres magyar zászlót viszont már nem volt szerencsém sehol sem látni, pedig javarészt a VMSz territóriumán haladtunk keresztül.

Ott délen jól érzékelhet? a „kisemberek” lappangó, suttogó félelme a hatalomtól.

Folyik a lakosság számarányának célirányos megváltoztatása is, részben koszovói, gyakran írástudatlan romák és mohamedánok bevándoroltatásával, letelepítésével kizárólag a nemzeti „kisebbségek” által lakott területeken. Szabadkán például 2008-ban a mohamedánok szent könyvének, a koránnak átnyújtásával és a déli imával nyitották meg az els? iszlám vallási létesítményt a Délvidéken; a Muhádzsír dzsámit. Mindemellett pedig a magyar állampolgárságot felvev?k tömeges kivándorlása is veszélyezteti a délvidéki magyar közösség megmaradását, felépülését, gyarapodását. Ugyanakkor az ellenzékbe szorult délvidéki magyar pártok és mozgalmak vezet?i és tagjai, – hol több, hol kevesebb sikerrel, – szinte minden elérhet? fórumon számon kérik az immár ott is érvényes, a lakosság összetételének megváltoztathatatlanságára vonatkozó EU-s jogszabályt. Teszik ezt az olyan látszólagos fejlesztések esetén is, amikor a lakosság igényeinek kielégítése helyett a bevándoroltatott népeknek készülnek új lakóhelyet kialakítani, s ezzel a lakosság összetételének számarányát megváltoztatni.

Minderr?l, és egyebekr?l is részletesebben számol be Bozók Antal délvidéki jogász és jogvéd? nemrég megjelent A DÉLVIDÉKI/VAJDASÁGI MAGYAROK HELYZETE ÉS JOGAI (Árnyék)jelentés 2017 cím? könyvében. Alaposan dokumentált „jelentésében” megemlíti a 3 délvidéki közösség magyarjainak kollektív b?nösségét deklaráló törvények hatályon kívül helyezését. Ez a jogi aktus a kollektív b?nösséget csak a „jöv?re nézve” szünteti meg, de „jogi értelemben a jogszabály a hatályon kívül helyezése által nem sz?nik meg, s?t, továbbra is érvényes marad, csak éppen már nem vált ki joghatásokat”, viszont „az annak alapján létrejött jogviszonyt érintetlenül hagyja”, ezáltal ellehetetlenítve a rehabilitációt, restitúciót és kárpótlást. (Honnan olyan ismer?s ez a módszer?)

Közzétette: Szerkesztő
2017. május 03. szerda, 16:00

Az esti fórumokon tenni akaró lelkes emberek jöttek össze, mondták el keserveiket, sikereiket, próbálkozásait, kértek tanácsot és fogadták dr. Morvai Krisztina, dr. Gaudi – Nagy Tamás és Mgr. Bozók Antal jogértvényesíthet?ségi tapasztalatait, tanácsait, és magyarázatát.

Említést érdemel még a zentai önkormányzat „kórképet tükröz?” döntése, mely az arrogáns hatalmi önkény iskolapéldáját írásos határozatban is kiadta. Ebben egy – a kifizetéssel jogszer?en létrejött – bérleti szerz?dést a közbiztonság, béke és közrend, valamint a közerkölcs megzavarására hivatkozva közigazgatási határozattal szüntette meg, de ennek megnyilvánulását semmilyen eszközzel alá nem támasztotta, megnyilvánulásának mibenlétét nem indokolta.

Apropó, hazaérkezvén az SzK kormányhivatalának egyetlen válaszevele is megérkezett. Pedig mi az eredeti beadványunkban feltett (481 település törvénytértésére vonatkozó) öt kérdésünk ügyében megvalósított lépéseket, öt különálló levélben tudakoltuk információ kérelmeinkkel. Az SzK magyar nemzetiség? állampolgárai törvényekben garantált jogai korlátozásának és megsértésének a bejelentése és felülvizsgálatának kezdeményezése ügyében egyetlen kérdésünkre sem kaptunk választ, s?t az eddig megtett lépések és a várható eredmény iránti érdekl?désünket elintézték annyival, hogy „az SzK Kormányhivatala foglalkozik beadványukkal, miközben jelenleg az intézési stádiumban van.

Lám, a Kárpát-hazában így kerül jogállásában párhuzamba észak és dél, jogértvényesíthet?ségben Felvidék Délvidék mellé. Azt ígérem mégis, és azt üzenem, hogy nem maradunk restek! Már készülnek az egykori levéltárakban majdan kutatható fellebbezések, levelek, nyomok, melyekkel következetesen továbbvisszük jogértvényesít? kezdeményezéseinket emberi és nemzeti méltóságunk helyreállításának szolgálatában itt is, ott is.

Mi lehetne számunkra a délvidéki tapasztalataim tanulsá...

Mgr. Polgár Hajnalka délvidéki beszámolója

{module [160]}

{nomultithumb}